Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 74.340 van 17 juni 1998

A. 73.639/VI-14.124

In zake : **DE MIL** Christine,
Pateelstraat 37
9500 Geraardsbergen,

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Edingen,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Fernand KENIS, advocaat,
Sint-Michielslaan 55/10
1040 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 18 maart 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Christine DE MIL de nietigverklaring vordert van het besluit van 23 oktober 1996, waarbij de raad voor maatschappelijk welzijn van Edingen haar als tuchtstraf een waarschuwing geeft;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 december 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 25 april 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 27 mei 1998;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. BAERT, loco Mr. KENIS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Op 25 mei 1994 is Michèle DE MIL bij een besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn vast benoemd als verpleegster A2 bij het O.C.M.W. van Edingen. Zij oefent haar ambt uit in het rusthuis "Home Saint-Nicolas".

2. Op basis van het verslag van de secretaris van het O.C.M.W. heeft de raad voor maatschappelijk welzijn van de verwerende partij op 23 oktober 1996 beslist, na verzoekster te hebben gehoord, haar als tuchtstraf een waarschuwing te geven. Die beslissing, die de bestreden handeling vormt, is bij brief van 24 oktober 1996, die 's anderendaags aangetekend is verstuurd, ter kennis van verzoekster gebracht.

3. Op 22 november 1996 heeft verzoekster bezwaar ingediend bij de gouverneur met het oog op de schorsing of de nietigverklaring van het besluit van 23 oktober 1996.

4. Op 16 januari 1997 heeft de gouverneur verzoekster meegedeeld dat hij van oordeel was geen bezwaar te moeten maken tegen het gelaakte besluit.

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt tegen het beroep; dat zij aanvoert dat een oneigenlijk beroep dat tijdig bij de toezichthoudende overheid is ingesteld tegen een beslissing van de gemeenteoverheid, de termijn om tegen die beslissing beroep aan te tekenen bij de Raad van State weliswaar opschort, maar dat die opschorting niet langer duurt dan de termijn van 40 dagen waarover de gouverneur beschikt om zijn toezicht uit te oefenen, welke termijn is ingegaan met de kennisgeving van het besluit van het O.C.M.W. aan de toezichthoudende overheid, dus op 24 oktober 1996, en op 4 december 1996 verstreken is; dat zij, wanneer zij die beginselen toepast op het voorliggende geval, besluit dat het beroep te laat is ingesteld;

Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord verklaart dat zij zich verlaat op de wijsheid van de Raad van State; dat zij echter opmerkt

dat "de verwerende partij (...) haar plicht inzake informatieverstrekking niet in acht heeft genomen, doordat ze in haar kennisgeving van 24 oktober 1996 er niet op heeft gewezen dat, in geval van een oneigenlijk beroep, de termijn om bij de Raad van State beroep in te stellen 40 dagen + 60 dagen zou zijn, met ingang van diezelfde 24 oktober"; dat zij bovendien stelt dat de gouverneur haar misleid heeft door haar zijn beslissing ter kennis te brengen zonder haar te informeren over het verstrijken van de termijn;

Overwegende dat de beroepen genoemd in artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, luidens artikel 4, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, verjaren zestig dagen nadat de bestreden akten, reglementen of beslissingen zijn bekendgemaakt of betekend; dat indien ze noch bekendgemaakt noch betekend moeten worden, de termijn ingaat op het tijdstip waarop verzoeker ervan heeft kennisgenomen; dat algemeen aangenomen wordt dat een bezwaar bij de toezichthoudende overheid die over een vernietigingsbevoegdheid beschikt de termijn stuit om bij de Raad van State beroep in te stellen, op voorwaarde dat dit bezwaar wordt gemaakt voordat die termijn verstrijkt en tevens voordat de termijn verstrijkt waarover de toezichthoudende overheid beschikt om haar vernietigingsbevoegdheid naar aanleiding van dat bezwaar uit te oefenen, waarbij de bezwaarindiener dan opnieuw het recht heeft om binnen 60 dagen beroep in te stellen bij de Raad van State; dat de bezwaarindiener, om van dat processueel voordeel gebruik te kunnen maken, zelf moet informeren naar de datum waarop de termijn waarover de toezichthoudende overheid beschikt om haar bevoegdheid uit te oefenen, ingaat en verstrijkt, en dienovereenkomstig moet

berekenen over welke termijn hij beschikt om beroep in te stellen bij de Raad van State;

Overwegende dat de bestreden handeling in het onderhavige geval op 25 oktober 1996 bij een ter post aangetekende brief ter kennis van verzoekster is gebracht; dat ze op 29 oktober 1996 bij het provinciaal gouvernement is binnengekomen; dat het tijdsbestek van 40 dagen dat bij de artikelen 111, § 3, en 112, tweede lid, van de wet van 8 juli 1976 aan de gouverneur is toebedeeld, overeenkomstig artikel 110bis dat bij het Waalse decreet van 6 april 1995 in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is ingevoegd, op 30 oktober 1996 is ingegaan en op de eerste werkdag na 8 december 1996 is verstreken, dat wil zeggen op 9 december 1996; dat het bezwaar dat verzoekster op 22 november 1996 bij de toezichthoudende overheid heeft ingediend de termijn om beroep in te stellen bij de Raad van State gestuit heeft; dat die termijn opnieuw is beginnen lopen op 10 december 1996; dat de mededeling die de gouverneur op 16 januari 1997 aan verzoekster heeft gedaan daarop geen enkele invloed heeft; dat, aangezien de 60e dag van de termijn zaterdag 8 februari 1997 was, de datum waarop die termijn verstreek met toepassing van artikel 88, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State verschoven is naar de eerstvolgende werkdag, nl. maandag 10 februari 1997;

Overwegende dat de verwerende partij niet verplicht was verzoekster bij de kennisgeving van de bestreden handeling mee te delen welk gevolg een eventueel bezwaar harentwege bij de toezichthoudende overheid kon hebben voor de berekening van de termijn om beroep in te stellen bij de Raad van State; dat het beroep, dat op 18 maart 1997 ingesteld is, te laat komt;

dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid moet worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zeventien juni 1900 achtennegentig door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

P. HARMEL. **Ch.-L. CLOSSET.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**